

OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 471.
Ročník 467.
Červen 2018

Gymnocalycium kulhanekii Papsch W. 2016 (foto Jiří Číp)

Z naší činnosti

Dne 7. 5. 2018 představil své zážitky z první cesty po Argentině v roce 2015, náš člen Jiří Číp. Jirka si velmi oblíbil rod *Gymnocalycium*, takže většina obrázků patřila těmto druhům. Po úvodních informacích o Argentině a jeho pěstitelských začátcích, rozjel kolotoč gymen z jejich lokalit. Na cestu se vypravil s osvědčenými znalci gymnokalycií Jaroslavem Procházkou a Tomášem Kulhánkem. Přiletěli přímo do centra lokalit v Cordobě, odkud z letiště vyrazili na sever a následně hned na západ. Namátkou vzpomenu pár nádherných obrázků jako *Gymnocalycium mostii*, *bruchii*, *quehlianum*, *andreae*, *esperanzae*, *horridispinum*, *prochazkianum* a mnoho dalších. Občas doplnil povídání i obrázky ze sbírky, což bylo inspirující. Nechyběly ani nádherné pohledy na krásnou přírodu nebo obrázky s místními lidmi. Na přednášce jsme viděli kolem 380 snímků, které Jirka promítnul v rychlém sledu. Zážitky z první cesty jsou vždy nezapomenutelné. Přednáška byla skvělá, takže se budeme těšit na povídání z další cesty. Děkuje.

Obrázky našich členů

Barevná obálka dnes patří našemu členu Jiřímu Čípovi. Obrázky jsou z jeho přednášky, z cesty v roce 2015. Co jiného by to mohlo být, když pustíte gymnofila do Argentiny. Samozřejmě gymna. Pojďme se na některé obrázky podívat:

***Gymnocalycium kulhanekii* Papsch W. - Schuetziana 7(2): p. 4 - 13, 2016.**

První obrázek na titulní stránce je ze sbírky Jiřího Čípa. Typová rostlina pochází z provincie Córdoba, Cerro Uritorco, ve výšce 1430 m. Cerro Uritorco je dost navštěvovaná turistická oblast, kde roste několik druhů gymnokalycií. Do přírodní rezervace můžete vstoupit po zaplacení vstupného, za doprovodu průvodce. Pro kaktusáře je to nepříjemné, když nemohou sejít ze stezky a vyfotit si nějaké rostlinky. Ale to by nebyli kaktusáři, aby si nějak neporadili. První rostliny zde objevil Wolfgang Papsch (WP 04-442/859) v roce 2004. Znamé jsou i další lokality. Rostliny můžeme najít i pod jinými překombinovanými názvy, jako např. *Gymnocalycium sutterianum* ssp. *kulhanekii*.

***Gymnocalycium esperanzae* Řepka et Kulhánek Schuetziana 2(3): 3 - 21, 2011.**

V provincii La Rioja, Sierra de Ulapes, poblíž osady Nueva Esperanza byl objeven nový druh, který našli autoři popisu v lednu 2009, brněnští gymnofilové Radek Řepka a Tomáš Kulhánek. Oblast kolem Ulapes je velmi horká se spoustou nepříjemného hmyzu. Jako vždy se místo nálezu přísně tajilo, ale já tam byl na cestě po Argentině už v roce 2010. Nedaleko od typu roste i *Gymnocalycium bodenberderianum*, které je *Gymnocalycium esperanzae* podobné. To však vyniká šedobílým povlakem, na kterém jsou zvýrazněny nádherné, krátké černé trny.

***Gymnocalycium horridispinum* Frank KuaS, 8 - 10, 1963.**

Druhový název je podle hroživého ježatého otrnění. Okrajových trnů je 10 - 12, střední trny jsou 4, a jsou delší, až 30 - 40 mm. Květy rostou ve věnci kolem neotrněného středu a těsně nad aureolami, které jsou již otrněné, jsou 60 až 70 mm dlouhé a široké, široce nálevkovité, fialové. Zpočátku jsou květy slabě fialové, ale čím jsou starší, tím jsou květy tmavěji fialovější a jsou poměrně velké. Poupata nejprve sytě purpurově červená, dále při růstu jsou více zelená, pokrytá šupinami s červenými špičkami, jsou silná a zašpičatělá. Nádherná rostlina, která rovněž prošla mnoha revizemi. Můžeme je sledovat pod názvy *Gymnocalycium horridispinum* var. *horridispinum*, *Gymnocalycium horridispinum* ssp. *achirasense* apod. Všechny uvedené gymnokalycie se dobře pěstují, při dodržení základních pěstitelských pokynů. V zimě zcela po suchu, s teplotami 5 - 8 °C. První zálivku dle počasí v dubnu a poslední zálivku v půli září. Propustný substrát, kdy voda pomalu proteče květináčem.

Poznámkový notes 2017 - 7. část

KL deník z velkého vandru po Bolívii a Chile 13. 2. - 18. 3. 2017

Úterý – 14. 3. 2017

Vstáváme před 7. hodinou, sluníčko vychází nad horami, ale po půl hodině se schovalo za mraky. Stany jsou od rosy zase celé mokré a nechtějí uschnout. Zas nás to čeká někde na cestě. Dnes hned ráno odjíždíme směr COCHABAMBA, kde jsou velké trhy. Je to velké město a to zrovna já nemusím, ale spolucestující se již nemohou dočkat. Vyrážíme v 8. hodin, je chladno, mraky nad horami v dále opět hrozí, tady zatím polojasno. V COCHABAMBA nabíráme plnou nádrž benzínu za 300 boliviánů. Pochodili jsme chvíli po tržišti a s Pavlem jsme šli do restaurace na oběd. Martin s Petrou měli volný prostor pro courání po tržišti a obchodech. Ve 13. hodin jsme měli sraz u auta a odjížděli směr SANTA CRUZ, vzdáleného asi 500 km. Vzali jsme to přes COLOMI, po výjezdu z města to Martin nevydržel, když Pavel vykládal, co na každém kopci roste a zastavil u náhodného brdku. Já s Pavlem jsme se tak přežrali, že bychom se k rostlinám nemohli ani sehnout. V klidu si dopisujeme deník. GPS S17 24.001 W65 52.186, 3687 m, Martin nám sdělil, že tam roste velké množství *Sulcorebutia steinbachii*, u COLOMI. Po levé straně je PRESA ENBALSE CORANI, krásná velká přehrada. Po přejezdu hor a klesání do nížiny se zcela změnilo klima. Začala tropická flora. Vjeli jsme prakticky do prádelny s nadmořskou výškou kolem 500 m, kde je teplo a dusno. S blížícím se večerem hledáme místo na spaní. Tady v tropickém lese bude asi problém. Nakonec to není tak strašné. Kolem řeky je turistická oblast, plná hotelů, ale i kempinků. Do jednoho z nich ve VILLA TUNARI jsme zajeli. Kempink pod názvem PEDACITO DE TROPICO je sice kousek od cesty, ale je pěkný s bazénem, horší je to s vodou na koupání. Stanuje zde několik mladých hostů, kteří hráli na kytary asi do půlnoci.

pestrě pomalovaný autobus v COCHABAMBĚ

meditující indián na skále u PAJCHA, mezi VILA VILA a SIVINGANI, Parque Nacional TOROTORO

Středa – 15. 3. 2017

V noci stany oschly, avšak v 6. hodin začalo mírně pršet. Obloha je zatažená a stále hrozí, že spadne déšť. Už ráno je velké dusno. V 8.30 hodin vyrážíme dále na SANTA CRUZ. Přejíždíme několik velkých řek a stále projíždíme tropickou krajinou. Kolem cesty u domů mají roztáhnuté velké plachty, na kterých suší koku. V jedné části staví novou cestu se dvěma pruhy, v budoucnu zde bude dálnice R4. Prakticky je zde rovina desítky kilometrů dlouhá v nadmořské výšce asi 230 m. V jedné oblasti nám začalo po cestě dost pršet. Ve městečku YACAPANI jezdí hodně motorek i jako taxikáři. Dáváme si grilované kuře s rýží a vařenou yukou. Bylo to dost dobré. Přestalo pršet a je hodně dusno, opět prádelna. Motorek je snad čím dál více. Na cestě vznikla nějaká blokáda aut, které stojí na cestě a ani se nepohnou. Jen motorky projedou všude, údajně je stávka. S počasím je to jako na houpačce, za chvíli svítí slunce a za chvíli prší. Motorkářům evidentně déšť nevadí, kšeft je kšeft. Dvakrát za námi přišel kluk na motorce, že nás vyvede za blokádu za 30 boliviánů. Když se začalo mluvit o tom, že blokáda bude trvat asi tři dny, tak jsme neodolali a nakonec jsme za ním jeli. Najednou jsme vjeli do polí a cesta po dešti byla zcela blátivá a hodně kluzká. Za námi jeli dva kluci, kteří zapadli. Pomohli jsme je vytáhnout a jeli jsme druhou cestou přes bažiny. Když jsem v lednu sledoval DAKAR, jak jezdí v blátě, netušil jsem, že to zažijeme také. Najednou se odněkud objevuje plno lidí, kteří se nám snaží za mírný poplatek pomoci. Po dojetí na hlavní cestu jsme byli všichni od bláta až za ušima. Přejeli jsme most a byla další zácpa. Nakonec jsme projeli. V protisměru stála fronta aut několik kilometrů. Musíme dát umýt auto, které je

od bláta i na střeše. Dík patří opět Martinovi, který ukázal své řidičské umění a rozbahněnou krajinou projel. Klidně by mohl jezdit DAKAR. V městečku SANTA FE jsme nechali auto umýt za 60 boliviánů, bylo jako nové. Na myčce jsem si umyl od bláta nohy, boty, zbytek nechám do hotelu. Hotel LAS PALMAS je v centru města SANTA CRUZ, kde je blízko na myčku i na letiště. Dojeli jsme za tmy a než jsme vynesli všechny věci z auta, bylo po 20. hodině. Pak už jsme v klidu hodili sprchu, vypral jsem špinavé kraťasy, co kdybychom zítra šli do města. Vytáhl jsem vysušit stan, při klimatizaci byl za chvíli suchý. Další věci necháváme na zítra. Úspěšný den jsme zakončili vínečkem.

blokádu cest ve městečku YACAPANI jsme objeli po mokřích loukách, kde jsme několikrát zapadli

Čtvrtek – 16. 3. 2017

Po včerejším horku se počasí změnilo, ochladilo se a od rána stále prší. Snídaně je v ceně ubytování, tak nemusíme nic vařit. Martin s Petrou odvezli auto na myčku, aby vyčistili celé vozidlo i ve vnitř. Bylo jak nové. Pak šli Martin s Petrou opět courat po obchůdcích a tržištích. Vrátili se až pozdě odpoledne. Já a Pavel jsme během dne pomalu třídili a balili věci do kufru a odpočívali. Před 14. hodinou jsme se šli podívat, kde vaří něco na oběd. V recepci hotelu nám řekli, že vaří i zde, takže jsme nemuseli jít vůbec do deště. Jako menu měli bramborový salát, řízek a plno zeleniny, vše se dalo nabrat v připravených mísách. Když jsme se najedli, přinesli najednou druhý chod, obrovský řízek přes půl talíře a bramborovou kaši. Nedalo se nic dělat, najedli jsme se dvakrát, přežral jsem se. Po obědě jsme šli pokračovat v lenošení. Teprve dnes jsme v televizi zjistili, že v PERU jsou velké záplavy a sesuvy půdy. Při stanování v přírodě jsme ke zprávám neměli přístup. Teď jsme

pochopili, že ten nahoře asi věděl, proč nás nepustil přes hranice do PERU. Jako vždy po sbalení věcí do kufří, zůstalo plno věcí, které jsme vyhodili. Tak už to bývá, něco nakoupíme a něco musíme vyhodit. Na večeri jsme nemuseli vůbec jít, byli jsme najezení ještě od obědu. Martina s Petrou jsme za celý den viděli jen krátce na chodbě, abychom se domluvili na zítřejší odjezd. Pršet přestalo až večer, v noci už prakticky bylo po dešti. Spíme druhou noc na stejném místě v hotelu LAS PALMAS.

na igelitových plachtách probíhá sušení koky téměř před každým domem

Pátek – 17. 3. 2017

Vstáváme jako vždy brzo ráno, scházíme se všichni na snídani. Letiště je dále, než jsme si mysleli, takže musíme vyrazit o něco dříve. Odnášíme věci do auta, loučíme se personálem, odjíždíme na letiště, kde jsme domluveni se zástupci auto půjčovny. Převzetí auta proběhlo bez problému, vždyť vypadalo po umytí jako nové. Odlet letadla ze SANTA CRUZ do SAO PAULO je naplánovaný ve 13. hodin. V klidu jsme prošli všemi kontrolami, které jsou zde důkladnější než na větších letištích. Tady jsou kontroly hlavně kvůli drogám. Do SAO PAULO jsme letěli s časovým posunem necelé tři hodiny, přistáli jsme asi v 16.50 hodin. Na přestup bylo dost času, odlet do CÜRYCHU byl v 19.20 hodin. Let přes oceán trval celou noc, asi 11.40 hodin. Během cesty proběhlo několik občerstvení. Spaní v letadle není nikdy nic moc, většinou jen přerušované podřimování.

Sobota – 18. 3. 2017

Do CÜRYCHU jsme přiletěli až druhý den v sobotu dopoledne v 11. hodin středoevropského času. I zde máme dost času na přestup, odlet je až ve 12.40 hodin. Ještě hodinku a půl a jsme ve VÍDNI. Přílet do VÍDNĚ dle plánu ve 14. hodin, ale než jsme vyzvedli kufry, trvalo to více než půl hodiny. Jeden autobus STUDENT AGENCY do BRNA měl odjezd ve 14.20 hodin. Předpokládali jsme dobře, že tento autobus nestihneme, takže jsme měli koupené lístky na další odjezd o dvě hodiny později v 16.20 hodin. Kontrola na letišti prakticky nebyla žádná, všichni jsme prošli bez problémů. Jelikož jsme měli čas, tak jsme si sedli do bistra. Dali jsme si výborné kafičko a já s Pavlem dobrou, docela hustou gulášovou polévku. Autobus do BRNA

vyjel na čas, cesta v pohodě, dokonce byl v BRNĚ o pár minut dříve kolem 18.45 hodin. Pro mě to bylo velmi dobré, protože jsem stihl přestup na vlak s odjezdem v 19.02 hodin. 15 minut po 21. hodině na mě čekala na nádraží ve SVINOVĚ Danka a prakticky po půl desáté jsem byl doma. Na nádraží mě Danka téměř nepoznala, neboť jsem se belhal jako starý dědek. Nohy mě po dvou dnech sedění v letadle, autobusu či vlaku bolely více, než když jsem běhal na lokalitách po kopcích.

kvetoucí banány

Závěr

Pět týdnů uteklo jako voda. Navštívili jsme 72 lokalit uvedených v seznamu a další, které jsem neevidoval. Bohužel jsme se nedostali všude, co jsme měli naplánované. Ne naší vinou jsme se nedostali z BOLIVIE do PERU, ale rychlou improvizací jsme vyřídili vstup do CHILE. Všechno špatné, může být k něčemu dobré, v PERU celou dobu přšelo. I když jsme sebou neměli mapové podklady v GPS a informace o lokalitách CHILE, dopadla cesta velmi dobře. Většina kopiapoí měla semena. V BOLIVII sulky nekvetly a neměly ani semínka, stejně i další druhy kaktusů. Ujeli jsme kolem 9000 km. Zvláštní poděkování patří našemu řidiči Martinovi, který nás bezpečně přivezl zpět na letiště, ale vlastně všem účastníkům, s kterými jsem strávil příjemné chvíle.

dokončení
Lumír Král

Wigginsia prestlei Gerloff 2017

Holandan Karl Heinz Prestlé byl známý cestovatel a objevitel mnoha kaktusů. Českým kaktusářům je poměrně dobře znám, protože s mnoha z nich udržoval kontakt. Díky tomu se k nám dostala semena mnoha zajímavých kaktusů, většinou označených akronymem PR. Mnoho z nich dostalo i oficiální jména, mnoho z nich bylo pojmenováno jen provizorně a na svůj křest ve světě nomenklatury a taxonomie ještě čekají.

Wigginsia prestlei na stanovišti

To ale není případ rostliny, která byla na počest K. H. Prestlé popsána. Své první, pracovní jméno dostala v roce 1985 a K. H. Prestlé ji nazval *Notocactus discophalium* n.n. O 10 let později dostala tato rostlina své první oficiální jméno *Notocactus neohorstii* var. *prestlei* Gerloff var. nova, (INTERNOTO 16 (1): 3-17). Zařazení do rodu *Notocactus* odpovídalo Buxbaumovu pojetí rodu *Notocactus*, kdy wigginsie byly řazeny jako poddruh *Malacocarpus*. Netrvalo dlouho a rostlina byla přerazena do rodu *Parodia*. I když tuto kombinaci provedl renomovaný autor, většina odborníků ji odmítla. Gerloffovo zařazení této rostliny, jako variety druhu *Notocactus neohorstii* (nebo *Wigginsia horstii*), ale neobstálo. Já jsem našel tyto rostliny v přírodě v roce 2009. Po studiu originálních rostlin jsem došel k závěru, že tato rostlina k druhu *Notocactus neohorstii* (nebo *Wigginsia horstii*) nepatří a má mnohem blíže k druhu „*langsдорffii*“. Nebyl jsem sám, kdo tento názor sdílel. N. Gerloff o něco později nepřímou uznal, že se v prvopopisu mýlil a v roce 2013 (INTERNOTO 34(1):19) zveřejnil rekombinaci v podobě: *Notocactus langsдорffii* forma *prestlei*. Tato rekombinace sice obsahovala názorový posun autora, ale zároveň byla také poněkud

podivná. Nechci N. Gerloffa podezírat, ale zřejmě nechtěl uznat, názor oponentů. Status *formy* druhu *Notocactus (Wigginsia) langsdorfii* je poněkud „přitažený za vlasy“. Po publikaci této rekombinace si N. Gerloff zřejmě uvědomil neudržitelnost zařazení rostliny na úrovni formy a provedl další taxonomický kotrmelec. Tentokrát již neprovedl novou rekombinaci (*sine comb.*), ale zveřejnil nový popis druhu *Wigginsia prestlei* (2017). Nedomnívám se, že tím dal status tohoto taxonu do pořádku. Formálně je asi vše v souladu s botanickými pravidly taxonomie a nomenklatury, ale přece jen se nemohu zbavit dojmu, že autor opět „šlápnul vedle“. Tak to, bohužel, v taxonomii a nomenklatuře kaktusů a sukulentů chodí.

Gerloffův popis druhu *Wigginsia prestlei* je možno získat na internetu na adrese: <http://www.internoto.de/gattung/ug/malacocarpus/195-notocactus-neohorstii-var-prestlei-n-gerloff-1995.html>

stanoviště *Wigginsia prestlei*

Rostliny nejsou v našich sbírkách příliš zastoupeny. Je to obtížností pěstování pravokořenných rostlin. Řekl bych, že je srovnatelné s obtížností pěstování některých mexických rarit. Každá drobná pěstitelská chyba znamená zánik rostliny. I když nejsem příznivcem roubování, v tomto případě bych ho doporučil.

Kdo by se chtěl o těchto rostlinách dozvědět více, odkazuji ho na můj článek, který byl publikován ve slovenském časopisu CACTACEAE etc. č.3, 106-110, 2010.

Jaroslav Vích

Setkání polských kaktusářů v Ustroňi

První víkend v květnu patřilo jarnímu setkání kaktusářů v polské Ustroňi. Letos proběhlo již XIX. Wiosenne Spotkanie Miłośników Kaktusów - Kaktusiada 2018 ve dnech 4. - 6. 5. 2018 v tradičních prostorách hotelu Globus. Toto setkání si získává stále více obliby a přijíždí rok co rok více lidí, letos přijelo kolem 130 - 140 osob. Jak to tak bude pokračovat dále, nebude příště kapacita hotelu stačit. Skvělá atmosféra celého víkendu byla vynikající už od pátečního večera. Velmi chutné jídlo, pití, ale hlavně skvělý sobotní den. Od rána probíhal prodej rostlin a jiných předmětů z kaktusářskou tematikou. Od 10. hodin začal celodenní cyklus přednášek.

Dopoledne vystoupili ze svými prezentacemi jen tři přátelé:

Jaroslav Vích – Kolumbie, neznámá země

Gabriel Vereš – zimovzdorné kaktusy

Jaroslav Šnicer – Mexiko 2017

Po obědě začal program ve 14. hodin přednáškami:

Pavel Heřtus – Guatemala, země tilandsií

Grzegorz Matuszewski – Chile, rod *Thelocephala*

Jaroslav Procházka – moje turbinicarpusy

Tomasz Blaczkowski – novinky z Bolívie 2017

Lumír Král – Argentina, rod *Pterocactus*

Rafał Klajmon – kaktusy jižní Baja Kalifornie

Přednášky skončily až kolem 19. hodiny, po večeři proběhl velmi družný, přátelský večer s ochutnávkou domácích likérů. V neděli se rozjeli přátelé do okolních českých sbírek. Setkání kaktusářů umocnila krásná beskydská, horská krajina a pěkné počasí. Pořadatelé vše zvládli na jedničku, díky za pěkný víkend, takže se zde opět sejdemé příští rok. Velké gratulace.

páteční diskuze, zde zleva. Zdeněk Vaško, Rost'a Pavlosek, Jaroslav Šnicer a Libor Mejstřík

přednášející na Kaktusiadě 2018 v Ustroni
upomínkové předměty předává prezident PTMK - Andrej Wandzik

Jaroslav Vích

Gabriel Vereš

Jaroslav Šnicer

Pavel Heřtus

Grzegorz Matuszewski

Jaroslav Procházka

Tomasz Blaczkowski

Lumír Král (foto Franta Frýdl)

Rafał Klajmon

společné foto ze sympozia v Ustroni 2018

část delegace ostravských kaktusářů s Jaroslavem Procházkou

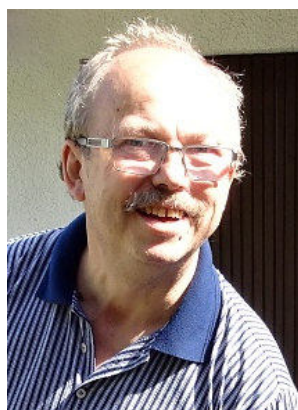

zleva: Gerhard Krysteczko, Tomasz Blaczkowski, Gabriel Veres

Zájezd 2018

Poslední víkend v květnu, ve dnech 25. - 27. 5. 2018 proběhl náš zájezd do východních Čech. První zastávkou byly sbírky v České Třebové a okolí. Ubytování nás čekalo na Rozkoši, u manželů Školníkových, v příjemném rodinném prostředí, skvělou stravou a dobrou náladou. Nádherná byla jejich sbírka orchidejí a bonsajů. Děkujeme našim hostitelům za skvělé večerní posezení. Druhý den následovaly prohlídky sbírek pod Rozkoší, večerní posezení na zahradě Jaroslava Landy, kterému, děkujeme i za zajištění návštěvy sbírek kolem Náchodu. Po návštěvách nedělních sbírek, jsme se ubírali domů. Děkujeme řidičům za bezpečnou jízdu. Zájezd se všem účastníkům velmi líbil, tak příští rok si to zopakujeme.

- 1.den: Tměj, Grund, Pelcl, Krása, Švíř, Houdek
- 2.den: Martinec, Duben, Richter, Mejstřík, Matouš
- 3.den: Straka, John, Havel, Tomáš

Tměj Bohuslav

Grund Jiří

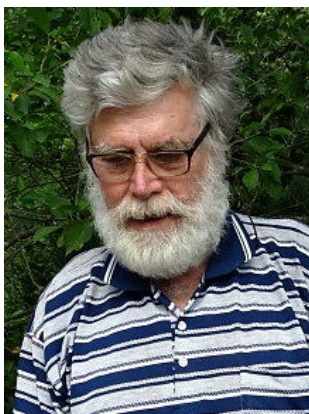
Pelcl Karel

Švíř Milan

Krása Zdeněk

Houdek Stanislav

Martinec Jaroslav

Duben Tomáš

Richter Zdeněk

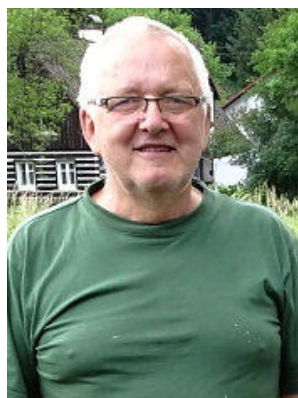
Mejstřík Libor

Matouš Josef

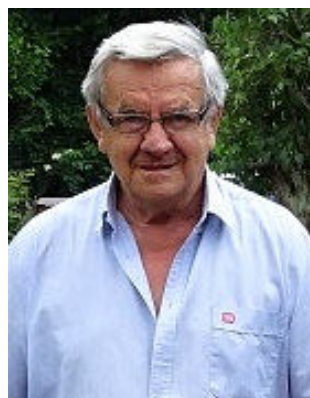
Straka Jiří

John Josef

Havel Miroslav

Tomáš Vojtěch

Landa Jaroslav

Naši jubilanti

V srpnu si připomeneme významné jubileum našeho dlouholetého člena pana **Josefa Martiníka**, který oslaví krásných 65 let. Náš oslavenec dlouhá léta pracoval v porubském Klubu kaktusářů, zúčastňuje se aktivně všech našich schůzek, výstav, zájezdů, ale i dalších kaktusářských akcí. Přejeme našemu jubilantu do dalších let hlavně hodně zdraví, štěstí, rodinné pohody a mnoho pěstitelských úspěchů.

zleva: Stanislav Slovák, Josef Martiník, Jindřich Pospíšil na Mikulášské schůzi v Oáze, 8.12.2017

Informace

--- **6. - 8. 6. 2018** - naše výstava kaktusů a jiných sukulentů. Prakticky druhý den po schůzi začíná v úterý 5. 6. instalace výstavy a od středy do pátku může každý náš člen ukázat své pěstitelské úspěchy široké veřejnosti. Neváhejte a pochlubte se.

--- **2. - 17. 6. 2018 SPKS Praha** - 51. tradiční výstavu kaktusů a sukulentů. Místo konání: skleníky botanické zahrady Na Slupi 16, Praha 2. Otevřeno denně od 9 do 18 hod. Dostupnost MHD: zastávka Botanická zahrada. Informace: www.spks.cz.

--- **5. - 8. 6. 2018 SPK Vrátky** - výstava kaktusů, sukulentů, lastur a motýlů, spojená s výstavou hornin a minerálů při příležitosti 37. výročí Spolku přátelův kaktusov Vrátky. Kulturní sál Kriváň, od 9 do 17.30 hod.

--- **7. - 9. 6. 2018 Klub kaktusářů Uherské Hradiště** pořádá výstavu kaktusů v prostorách Jezuitské koleje na Masarykově náměstí v Uherském Hradišti. Otevřeno denně od 8 do 18 hod. Informace Vladimír Basovník, e-mail: [bavl\(zav\)centrum.cz](mailto:bavl(zav)centrum.cz).

--- **8. - 10. 6. 2018 Klub Kaktusářů Zlín** zve na tradiční výstavu kaktusů, sukulentů a bonsají, která se uskuteční v prostorách Městského divadla Zlín. V pátek a sobotu je otevřeno od 9 do 18 hod., v neděli od 9 do 16 hod. Další informace na webu <http://kvetouci-kaktusy.cz/>.

--- **14. - 16. 6. 2018 KK Olomouc** - tradiční výstava kaktusů spojená s prodejem přebytků rostlin a poradenskou činností. Místo konání: Atrium Vlastivědného muzea Olomouc, náměstí Republiky 5. Otevřeno od 9.00 do 17.00 hod. Informace: <http://www.carciton.cz/kaktusy>

--- **16. - 19. 6. 2018 SPKS Hodonín** Vás zve na výstavu kaktusů a sukulentů, která se bude konat v prostorách Městského úřadu Hodonín, Horní Valy 2. Otevřeno denně od 9 do 17 hodin. Poradenská služba, prodej přebytků. Informace Eva a Franta Cigánkovi, [eva.cigankova\(zav\)volny\(t\)cz](mailto:eva.cigankova(zav)volny(t)cz).

--- **26. - 28. 6. 2018 SPKS Frýdek-Místek** pořádá výstavu kaktusů a sukulentů, která proběhne v 5. základní škole Elišky Krásnohorské ve Frýdku-Místku. Otevřeno od 9 do 18 hod., v sobotu do 14 hod. Srdečně zve SPKS Frýdek-Místek. Informace na webu www.kkfm.webnode.cz.

--- **29. 6. - 1. 7. 2018** - poslední víkend v červnu patří 25. ročníku setkání kaktusářů POBESKYDÍ, tentokrát se sejdem v Havířově, hotel Rudolf. Vycházíme tak vstříc přátelům, kteří si stěžovali na špatnou dostupnost hotelu v horách. Hotel Rudolf se nachází hned kousek od autobusové zastávky či vlakového nádraží. Ubytování si každý účastník objedná předem na recepci hotelu, stravu možno zajistit po příjezdu na hotel, rovněž na recepci. Po obsazení kapacity ubytování, lze další ubytování sehnat v okolních hotelích. Kontakt: e-mail: recepce@hotelrudolf.cz, informace o hotelu na internetových stránkách: www.hotelrudolf.cz.

Sjíždíme se již v pátek odpoledne k tradičnímu programu. V sobotu bohatý přednáškový program našich i zahraničních přednášejících. POBESKYDÍ je prakticky svátek kaktusářů na severní Moravě, kdy se můžeme setkat s neznámějšími cestovateli či pěstiteli kaktusů z celé Evropy. Přijďte se podívat i vy mezi nás a povykládat si na téma pichlavých rostlinek.

--- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hodin, ve **Stanicí přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova ulice, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.

Adresy autorů:

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

Ing. Vích Jaroslav, e-mail: jaroslav.vich@gmail.com

OBSAH – ČERVEN 2018

Z naší činnosti	82	Setkání kaktusářů v Ustroni 2018	90
Obrázky našich členů	82	Zájezd 2018	93
Poznámkový notes 2017 - 7. část	83	Naši jubilanti	94
<i>Wigginsia prestlei</i> Gerloff 2017	88	Informace	95

OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, červen 2018

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava - Poruba, tel.: 605058070.

Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Gymnocalycium esperanzae (foto Jiří Číp)

Gymnocalycium horridispinum (foto Jiří Číp)